

[Poulsgaard]

»Kan ministeren be- eller afkræfte oplysninger i Vestkysten for den 12. august om, at en borger i Holsted fik kr. 119.800 på bistandskontoret, men vel at mærke skattefrit, og hvilke initiativer vil ministeren, såfremt det er rigtigt, tage for at hindre gentagelser, idet det i svaret bedes oplyst, hvilke muligheder samfundet har for at få pengene tilbage?«

#### Begrundelse

Man bliver simpelt hen lamslået, hvad også kommunalbestyrelsen i Holsted kommune er blevet, over at læse, at en mand kan få udbetalt 120.000 kr. skattefrit, hvilket svarer til ca. 275.000 kr. beskattet. Yderligere virker det helt barokt i netop disse år, hvor en lang række mennesker har mistet deres arbejde og dermed deres indkomst, at man uden arbejdsindsats kan hæve så meget på bistandskontoret, især taget i betragtning, hvad en landmand med 365 dages arbejde om året kan få ud af sin indsats.

Det er derfor spørgerens håb, såfremt ministeren kan bekræfte sagens rigtighed, at der så vil blive taget initiativ til at ændre forholdene.

*Besvarelse (20/8 81):*

**Socialministeren (Ritt Bjerregaard):**

Efter bistandslovens § 37 kan der, når der er indtrådt ændringer i en persons forhold, en såkaldt »social begivenhed«, og lovens betingelser i øvrigt er opfyldt, ydes forbigående kontanthjælp, således at det modvirkes, at pågældendes og familiens hidtidige levevilkår i væsentlig grad forringes.

Efter en ændring af bistandsloven, der trådte i kraft 1. januar 1981, kan hjælpen ikke overstige det såkaldte nettodagpengebeløb, medmindre der er tale om personer med usædvanlig store forsørgerbyrder eller høje boligudgifter. Maksimumsbeløbet udgør for øjeblikket ca. 4.500 kr. månedlig, for ægtefæller, der begge har haft arbejdsindtægt, det dobbelte. Beslutning om at yde hjælp træffes af det sociale udvalg, idet der er adgang til at indbringe afgørelsen for amsankenævnet og derefter i givet fald for den sociale ankestyrelse.

Med hensyn til spørgsmålet om skat af kontanthjælp er forholdet det, at disse ydel-

ser ved en ændring af skattelovgivningen i 1976 gik over fra at være A-skat til at blive holdt uden for den skattepligtige indkomst, idet ydelserne dog samtidig bevirker nedsættelse af personfradraget.

Bestemmelserne om tavshedspligt er til hinder for, at der gives mere detaljerede oplysninger om den sag, der har givet anledning til det foreliggende spørgsmål. Socialministeriet er dog orienteret om, at det nævnte beløb vedrører året 1980 og ikke blot omfatter hjælp efter bistandsloven, men også børnetilskud og boligsikring. En del af bistandshjælpen er tilbagebetalingspligtig. For denne del af hjælpen skal der, når de økonomiske muligheder er til stede, af det sociale udvalg fastsættes en tilbagebetalingsordning.

#### Spm. nr. 1401

Til *undervisningsministeren* (14/8 81) af:

**Alfred Hansen (DR):**

»Vil ministeren undlade at benytte sig af bemyndigelsesloven om adgangsbegrænsning til pædagogikum og i benægtende fald, hvordan har ministeren tænkt sig at administrere loven fremover?«

#### Begrundelse

Siden folketingets vedtagelse af bemyndigelsesloven om adgangsbegrænsning til pædagogikum har der fra alle berørte parter været fremført særdeles saglige argumenter mod loven, som nøje svarer til de indvendinger, retsforbundet – stort set for døve øren – fremførte under forslagets behandling i folketinget.

Dels vil forslaget ikke give de ønskede besparelser, hvis alle de af loven følgende virkninger beregnes, dels er loven om adgangsbegrænsning til pædagogikum reelt et indgreb med tilbagevirkende kraft, idet mange unge benytter en uddannelse i fuld tillid til, at der er fri adgang til pædagogikum.

Ministeren opfordres derfor til fremover ikke at benytte sig af bemyndigelsesloven eller i det mindste ikke at lade loven få konsekvenser for de studerende, der ved lovforslagets vedtagelse havde påbegyndt uddannelsen.

*Besvarelse (21/8 81):*